

vor god nok, men som Tidsforholdene have gjort daarlig, blive ved at bestaa, naaget den kunde opsiges, kan man egentlig ikke vente sig, at et privat Selskab skulde gøre mere, end Kontrakten fastsætter, og mere, end det bliver betalt for ved Kontrakten. Naturligvis vilde det være ønskeligt og smukt, om det gjorde mere, men som Menneskene nu en Gang ere, kan man ikke vente sig, at de skulle gøre mere. Lad os derfor forsøge paa at faa en bedre Kontrakt og se, om dette ikke kunde løse Spørgsmaalet. Viser det sig saa, at der enten ikke kan faas en saadan Kontrakt, eller at den Trafik, som bliver Følgen af Kontrakten, ikke er tilfredsstillende, kan man jo altid naa at komme over til Statsdrift, men det omvendte bliver derimod vanskeligere.

Smidlertid, nu kommer jeg til et andet Hovedpunkt i hele denne Sag. Det er jo klart ogsaa for de ærede Forespørgere, at denne Statsdrift fra Esbjerg vil komme til at koste Staten grumme mange Penge, og det er mig klart, at skal der være Drift fra Esbjerg til England paa Grundlag af en bedre Kontrakt, vil det ogsaa koste mange Penge, om end langt fra saa mange som Statsdriften. Men naar nu alle disse Penge skulle gives ud, saa sige vi Dboer: Ja, vi misunde slet ikke Thyderne noget som helst, vi unde dem alt det, de kunne faa, og mere til, men vi ville ogsaa gerne have lidt af „den dejlige Lammesteg“. Vi mene ikke, at vi kunne være tjente med, at Thyderne alene faa det hele. Vi holde uhyre meget af dem. Det er dygtige og udmærkede Mennesker, og vi føle os som Landsmænd med dem og som Børn af den samme Moder. Men derfor ville vi ogsaa nok have vor Part af Stegen, netop fordi vi ere Landsmænd og Børn af den samme Moder. Det er ogsaa vore Penge, vore Skatter, som skulle anvendes paa denne Route, og naar nu Forholdet er det, at der gaar fuldkomment saa meget i Værdi fra Kjøbenhavn, som der gaar fra Esbjerg, meget mere end der nu gaar, og meget mere end der kan ventes at komme til at gaa — thi det er jo klart, at 54 pCt. af vor samlede Smørudførsel og saa endda nogen Flæskudførsel er langt mere i Penge end $\frac{3}{4}$ af Flæskudførselen og 10—15—20, ja endogaa 25 pCt. af Smørudførselen, det tror jeg nok, man vil lade staa — saa skulde vi jo ogsaa gerne have lidt, naar Ragen skal deles. Og hvad siger saa den ærede Ordfører om dette? Den ærede Ordfører har jo ikke kunnet være blind for denne Side af Sagen. Ja, han siger: Gud bevares, I skulle ogsaa have Lov til at komme til Esbjerg. Det er Sveres Part deraf. Ja, jeg

er hange for, at denne Fordeling vil blive saadan, at Thyderne tage Stegen, og vi andre faa en lang Næse. Den ærede Ordfører sagde fremdeles: Ja, vi kunde jo ogsaa sende vore Varer over Esbjerg, det skulde blive saa udmærket en Route, at den kunde drage Gods til sig mange og lange Steder fra, og i alt Fald vilde denne forbedrede Drift fra Esbjerg uden al Tvivl medføre, at Dampskibsselskaberne, der sejle fra Kjøbenhavn, ikke vilde staa tilbage for Staten. De vilde indrette deres Skibe paa den samme udmærkede Maade, og vi vilde derved, ad Konkurrencens Vej, i Virkeligheden naa det samme. Det tror jeg nu slet ikke. Der vil altid være saa mange Vanskeligheder og saa mange Betæneligheder forbundet med at sende navnlig Smør paa denne lange Færnbane-tur, at man vilde underlaste sig ikke saa lidt af Ulemper for at undgaa den og i Stedet for se at have en direkte Søroute. Men selv om man gik ud fra, at Presset paa Dampskibsselskaberne blev saa stærkt, og selv om vi vilde gøre, hvad vi kunde, saaledes, at vi indførte de samme Forbedringer herfra til England, som skulde findes paa de fremtidige Skibe fra Esbjerg til England, maa man ikke tro, at man vilde sejle her fra Kjøbenhavn og fra Nordjylland for den samme Fragt, som Staten sejlede for fra Esbjerg. Det er jo netop Sagen ved den her foreslaaede Statsdrift, at det ikke skal være en Drift, hvor Indtægt og Udgift balancerer — og det mener jeg heller ikke, at det burde være —, men det skulde være en Drift, hvor Staten gav et alvorligt Tilskud — $\frac{1}{2}$ Million Aaret rundt — hvad der jo ogsaa skulde vise sig ved billigere Fragter og ved de Forbedringer, som bødes paa Skibene. Men fik de private Selskaber saadanne Forbedringer indførte, vilde vi komme til at betale det, det er klart som to og to er fire, hvis disse Selskaber da ikke fik nogen Assistance af Statskassen. — Vi vilde da selv komme til at betale Forbedringerne ved en klækelig Forhøjelse af Fragterne, og det kunde vi virkelig ikke være tjente med. Det kunde ogsaa tænkes at gaa paa en anden Maade — slet jeg rigtignok har nogen Vanskelighed ved at tænke det — nemlig saaledes, at Statsdriften blev indrettet saa billigt med gennemgaaende Tog og meget lave Fragter fra Verne til Esbjerg, at de private Selskaber slet ikke kunde konkurrere dermed, og at man vilde foretrække at sende sine Varer ad den Vej, og jeg vil her sige, at jeg ikke, som den højtærede Minister, er om over for private Dampskibsselskaber. Jeg mener, at de private Selskaber have tjent godt, og saa længe de kunne opfylde deres Plads i Kon-